

EL QUE ROBA A UN LLADRE

El Palau de la Música es queda la casa de Millet

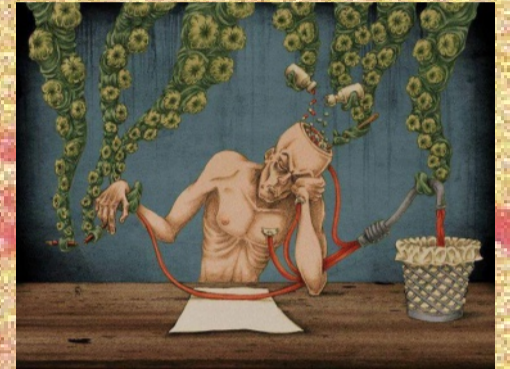
El senyor Millet va deixar al Palau de la Música Catalana en calces. Si es descuiden s'endú els lavabos. Espoli se'n diu. Mort l'artista Millet, es subhasten les seves pertinències. Una feinada. Com era d'esperar, encara que no fos just del tot, el Palau ha tingut preferència i ha comprat molt a la baixa la casa des de la que Millet planificava les seves ràtzies. A menys de la meitat del seu valor l'ha comprat. Queda encara molt deute pendent. Millet i família robaven a dojo, però mica en mica i jugant amb vent favorable, el Palau va recuperant pasta. Amb sort podran tornar a comprar el segon clarinet i la viola baixa.

ELS SENSE SOSTRE JA NO PODEN VIATJAR

Desallotgen als sense sostre que passaven la nit a l'Aeroport del Prat

Gairebé dues-centes persones utilitzaven les instal·lacions de l'aeroport per passar les nits sota cobert. Val a dir que és un bon lloc. Tenen espai, calefacció, lavabos i els bars obren aviat. Malgrat ho desmenteixin tots els responsables, l'arribada del Mobile, fira rica on n'hi hagin, ha obligat a netejar de pols, palla i sense sostre les sales del Prat. Mala impressió arribar a un país i trobar-te'l dormint estirat a terra. La neteja ja té el seu delicte, però el millor de tot és que els encarregats d'expulsar als ocupes nocturns no els han donat cap mena de solució. No els han traslladat a una institució d'acollida, ni els han ofert una alternativa, no. Mentre no embrutin la zona d'arribades, que es pelin de fred on els passi pel nas. Bona feina humanitària.

GIR DE GUIÓ FINAL

Mor Gene Hackman

A diferència de molts dels seus companys, Hackman vivia sense fer soroll. Tranquil·lament retirat a casa, compartint vida amb la seva dona i una colla de gossos. I la seva mort ha seguit el guió de la discreció. Tan discret ha estat el seu comiat que no n'hem sabut res fins passats uns dies. Ell, la seva dona i un dels gossos van aparèixer morts dins la casa. I a partir d'aquí, les especulacions, el misteri, com en el final obert d'una bona pel·lícula. L'actor que ens feia seguir amb interès qualsevol història, ens dona l'oportunitat de seguir interessant-nos en la seva mort. Bon final.

RULL EN L'ULL DE LA TEMPESTA

El Parlament encarrega un màstil de 93.000 euros

El president del Parlament, Josep Rull, ha licitat l'instal·lació d'un pal de 25 metres d'alçada per penjar-hi una senyera de sis per nou metres a la plaça de Joan Fiveller. Junts, ERC i PSC hi estan d'acord però nosaltres, NO. Per què? Doncs perquè sota la dictadura i sota les repressions estava bé penjar senyeres com un acte de responsabilitat social i de lluita. En canvi, ara la percepció és que s'imita les que el PP va penjar per tot arreu però ells hi posen l'espanyola-franquista. I això s'entén ja que tenen una nostàlgia penible d'aquells temps en que l'opressió era la llei de cada dia. Senyor Rull faci quelcom de diferent i li agrairem!

LA FAES ES CANSA DE TRUMP

Hi ha una explicació senzilla

Aznar, l'expresident espanyol està estretament connectat amb alguns dels poders fàctics de Washington més oposats al nou president nord-americà, i això explica els atacs recents de la fundació FAES al nou mandatari. La FAES també declara la guerra a Vox per la seva adhesió a la Internacional nacionalista

d'extrema-dreta. Pel seu cantó Trump diu que la UE es va crear per fotre els EUA. En definitiva, que a Aznar i companyia els ha sortit gent molt més extremista-nacionalista que ells mateixos. Això explica el cop de timó cap a un europeisme per part dels diferents partits populars europeus.

MÉS DINERS PER A UCRAÏNA

Sánchez anuncia un nou paquet d'ajuda militar de 1.000 milions

Els que ens fa por és aquest tremendisme apocalíptic. Escolteu: "Continuarem donant suport a Ucraïna mentre sigui necessari. No els abandonarem quan més ens necessiten, i Espanya continuarà proporcionant suport i equip militar", ha dit durant la seva participació en la cimera internacional de suport a Ucraïna que ha reunit a Kiiv els màxims mandatariis de la Unió Europea, amb Úrsula Von der Leyen al capdavant. Ai, ai... si fóssim creients començaríem a resar pels ucraïnesos i desitjar la ira de déu per a Putin i Trump. Apa, anem a fer un aperitiu a la Barceloneta.

